

'S-GRAVENHAGE, 23 Juli 1950

Ref. No. 7893

AAN: MIN. V. UNIEZ EN OVERZ. RIJKSD.

Fotocopie nr: 27315

FC

CODETELEGRAM

Plaats van afzending: D J A K A R T A

Datum van afzending: 23-7-50

Inhoud (Paraphrase) —

Datum van ontvangst: 23-7-50

CONFIDENTIEEL

De bezwaren welke blijkens Uw 151 in de commissie voor Uniezaken aangevoerd werden, hebben mij niet kunnen afbrengen van mijn opvatting, dat het openen van de mogelijkheid tot afvloeiing op basis van algehele vrijwilligheid de enige werkelijk afdoende oplossing voor het probleem van Nederlandse ambtenaren in RIS-dienst is. Volgens het thans overwogen plan zou dit vrijwilligheidselement niet worden ingevoerd als gevolg van een eenzijdige beslissing van de Nederlandse Regering, doch als resultaat van gemeenschappelijk overleg in Unie-verband. Hiermede vervallen m.i. goeddeels de tegen het plan aangevoerde bezwaren

- A. dat daaruit zou kunnen worden geconcludeerd dat de Nederlandse Regering de toestand in Indonesie ook uit veiligheidsoverweging voor de ambtenaren bedenkelijk acht,
- B. dat dit zou kunnen worden gezien als een volte face.

De aanleiding om terzake met de RIS in overleg te treden is immers niet slechts een aan de hand van de feiten verkregen duidelijker Nederlands inzicht in de moeilijkheden der Nederlandse ambtenaren, doch tevens in belangrijke mate de behoefte om tegevoert te komen aan het steeds duidelijker op de voorgrond tredende Indonesische bezwaar, dat men zich opgescheept voelt met een te veel aan Nederlandse ambtenaren. Ik moet toegeven, dat met overleg, vooral in verband met de instelling van de eenheidsstaat, wel enige tijd gemoeid zal zijn, hetgeen dan ook voor mij reden was de bij de RIS te nemen stap gecombineerd te willen zien met dadelijke instelling van de afvloeiingscommissies. Hoewel de werkzaamheden der commissies theoretisch onze onderhandelingspositie zouden kunnen verzwakken, acht ik het praktisch bezwaar hiervan niet zo groot, omdat m.i. de onderhandelingen toch wel op gang of mogelijk al beëindigd kunnen zijn voordat uit de werkzaamheden van de afvloeiingscommissie in Indonesie (waarbij het zwaartepunt zal komen te liggen) een duidelijk beeld zal zijn af te lezen van de omvang, welke de afvloeiing via de garantie-wet zal gaan aannemen. Deze commissie zal toch wellicht reeds dadelijk de meest schrijnende gevallen in behandeling nemen, doch overigens geruime tijd nodig hebben om zich te beraden over de aante leggen criteria van meer algemene aard. Politieke bezwaren zouden wellicht mede kunnen worden ondervangen door aan het onderhandelingsobject een constructief element toe te voegen

-2-

Ter beveiliging van code-verbindingen zijn o.a. de volgende punten van belang:—

1. Op een codetelegram mag telegrafisch niet in open taal geantwoord worden.
2. Over de inhoud van een codetelegram mag niet met verwijzing naar dat telegram per telefoon gesproken worden.
3. Dossiers, welke codetelegrammen bevatten (ook in paraphrase), dienen veilig opgeborgen te worden.
4. Kladpapier, carbonpapier en dergelijke verband houdende met codetelegrammen dienen verbrand te worden (versnipperen is niet voldoende).

Afschrijven van paraphrassen van codetelegrammen mogen uitsluitend door de afd. Verbindingen vervaardigd worden.

namelijk overleg over speciale dienstvoorwaarden voor degenen, op wier behoud wordt prijs gesteld. Hoewel de RIS Regering wellicht neiging zal vertonen de vaststelling dezer dienstvoorwaarden te zien als een zaak, welke uitsluitend tot haar competentie behoort, zie ik hierin, gekoppeld aan het plan tot afvloeiing voor gemeenschappelijke rekening en met het oog op reeds bestaande Nederlandse garanties, toch wel degelijk een onderhandelingsobject. De wetenschap dat over nieuwe dienstvoorwaarden wordt onderhandeld, zal bovendien wellicht de neiging van de ambtenaren om zich reeds nu op de garantiwet te beroepen doen afnemen. Combinatie van instelling van afvloeiingscommissies en aanknopen van onderhandelingen met de RIS heeft bovendien het voordeel, dat het tot dusverre ten deze gevoerde Regeringsbeleid niet wordt doorbroken en dat eventuele mislukking van de onderhandelingen de ambtenaren niet in een ongunstiger positie kan brengen.

Afgescheiden van het vorenstaande acht ik het voor Nederland uit het oogpunt van fatsoen tegenover de Uniepartner aangewezen om - nu voorzien moet worden dat afvloeiing via de garantiwet een grote vlucht zal nemen - op de consequenties daarvan de aandacht te vestigen en te trachten om in gemeenschappelijk overleg tot een meer bevredigende oplossing te komen. Om deze redenen meen ik alsnog met klem te mogen aandringen op een beslissing in de geest van het in mijn SP 4 voorgestelde, dus overleg met de Indonesische Regering over vrijwillige afvloeiing en over nieuwe dienstvoorwaarden voor degenen, die de RIS wenst aan te houden, gecombineerd met dadelijke instelling van afvloeiingscommissies. Mocht de Ministerraad hiertoe kunnen besluiten, dan zouden de voorbereidende onderhandelingen reeds dadelijk door mij kunnen worden aangevangen, terwijl eventuele resultaten op de a.s. Unieconferentie zouden kunnen worden vastgelegd.

Wat tenslotte betreft de gedachte om een collectief contract te sluiten voor het stimuleren van de uitzending van nieuwe arbeidskrachten, kan ik mij verenigen met Uw suggestie om dit punt op de a.s. Unieconferentie te behandelen. Ik ben echter van mening, dat het bepaaldelijk de voorkeur verdient om eerst een verzoek om hulp ten deze af te wachten, teneinde te voorkomen dat wederom de gedachte postvast, dat Nederland uit eigen belang bijstand wil opdringen.

HIRSCHFELD 306.

LV/EP.